

NOVI E-PAVLIHA

 zlataleta.com

 Spletna stran za vse v zlatih letih

List za pametne, dobrovoljne, kritične...

RAZLAGA ZAKONA O PREPREČEVANJU DELA NA ČRNO - Kaj po zakonu ni delo na črno:

1. Delo v rednem delovnem času, ki zaradi propadlega podjetja ni plačano.
2. Gradnja ali obnova hiše z materialom in delavci propadlega podjetja, ki se nanaša na prvo točko razlage zakona.
3. Posredovanje pri prodaji orožja, če provizija ni večja od nekaj ušivih milijončkov.
4. Delo v parlamentarnih komisijah, ne glede na učinkovitost le te.
5. Vsi korupcijski posli, legalne kraje, kot so prisilne poravnave in prevzemi taki ali drugačni.
6. Vsa vladna dejanja, ki za posledico nimajo povečanja BDP. (torej vsa vladna dejanja)
7. Če sosedu invalidu prinesete paket iz Rdečega križa ali Karitasa.
8. Javljanje na Zavodu za zaposlovanje, kljub prejemanju nadomestila.

Slovenski nacionalni interes ni en zapornik iz Guantanamo v Sloveniji, ampak en Slovenec v Guantanamo.

Špik

MISLI PAMETNIH SLOVENCEV itd.

*Bog je ustvaril nebesa in zemljo. Ostalo je >Made in China <
Če bi ženske vladale svetu, ne bi bilo vojn. Samo kup ljubosumnih držav, ki se ne bi pogovarjale med seboj.*

S hujšanjem vedno začnem na isti dan. Jutri!

Izgleda, da bog obožuje neumne. Zato jih je pa ustvaril toliko.

Če bi obstajala Nobelova nagrada za šoping, bi jaz vedela, kje se jo da kupiti.

Prodam hišo s pogledom v prihodnost. ŠIFRA: Zraven pokopališča

JOCO

Znanstveno je dokazano, da je ženska zadovoljna že z dolžino 8,5cm. Vseeno pa je ali je Visa ali Mastercard

JOCO

Po zakonu razvoja se bliža nova revolucija. Ni vprašanje ali bo, vprašanje je, kakšna bo!

Irma

Slep je kdor se z delom ukvarja, delodajalec mu dnarja ne nakaže, delavcu država laže, on živi umrje brez dnarja.

Ps. Če pa na starost socialno je pomoč dobil, država otrokom vzame dom, ki ga vse življenje je gradil!

Nekoč je bila parola, prav pametna, kot biti mora.

Učenje in prosveta, zdaj naša bo osveta.

A našim srednješolcem bo štipendija odvzeta, čigava zdaj postaja to osveta?

S svojega prestola Pahor žejene nas čez vodo pelje, da dve leti delali za socialne so transferje.

Če je sad njihovega dela to o čemer sedaj govorijo, lepo jih prosim naj vsako delo takoj iz rok spustijo. Naj iz oblakov stopijo med svojo rajo, stisko ljudi naj v živo spoznajo.

Zdravstveni minister je skoraj eksplodiral:

»To pa ne, on porodnišnic ne bo zapiral!«

Samo malce bojo stvari prestrukturirali, ti šment!

Jaz sem pa za to, da prestrukturiramo parlament.

In zraven kakšnega ministra brez odpravnine,

naj se pridruži brezpravnemu ljudstvu naše domovine!

Tečka

MODRI POLICIST

Stoji možakar pred parlamentom in ves ogorčen benti nad vlado.

»Prekleta vlada! Vsi ste isti, vse vas je potrebno zapreti! Vsi ste lopovi in grabežljivci! Dol s tako vlado!«

Za njim stoji policist, ga prime za ramo in reče:

»No gospod, vi boste šli pa z mano vaše besede obrazložiti podrobneje na policijsko postajo«

»Ja, zakaj pa?« Vpraša možakar.

»Ker govorite proti vladi in širite sovražni govor«

»Pa kaj potem, saj vendar govorim o tisti vladi v Libiji«

»Tišina!« reče policist, »JAZ ŽE VEM, KATERA VLADA JE SLABA!«

Špik

Za nekatere v naši vladi je laž napaka, za druge pa malomarnost. Vsem je pa VREDNOTA.

Medicina res dela čudeže...

Zapisnik evropskega kongresa transplantologov

Poročilo britanskega predstavnika:

Našli smo človeka brez hrbtenice, mu jo presadili in po tednu dni v bolnici je zahvaljujoč odkritjem britanskih zdravnikov shodil in si začel iskati službo.

Francoski predstavnik zdravnikov je poročal :

Pri nas smo imeli pomembnejšo zadevo. Vzeli smo človeka z enim samim pljučnim krilom, mu presadili manjkajoče pljučno krilo in po treh dneh je odšel iz bolnice in si začel iskati službo.

Predstavnik italijanskih zdravnikov je poročal:

Mi smo imeli dva pacienta brez srca. Ker smo imeli le enega darovalca, smo se odločili in vsakemu od obeh pacientov presadili pol srca. Po samo dveh dneh sta oba pacienta ozdravljena že začela iskati službo.

Predstavnik slovenskih zdravnikov je ponosno povedal:

Vse to ni nič. Pri nas imamo tri ljudi brez možganov. Postavili smo jih na čelo države in v rekordnem času že več kot pol države išče službo.

*Na tisti sveti večer pred 20imi leti je Kučan dejal:
„Nocoj so dovoljene sanje...“
NEKATERI PA OD TISTE NOČI ŠE KAR SPIJO...*

ČE IMA SLOVENIJA OBlikO KURE IMA HRVAŠKA OBlikO:

KDO BI RAD POŽRL NAŠ MERCATOR

CROKODIL

Risba: Jozef Vinco OVMK

**BIZNIS BO!!!
Gadafi ma vas rad!**

Gadafi je našel krivca za proteste. To niso zadržani državljani, niti Al-kaida temveč nihče drug kot SCT našega Ivančka. Državljanji se menda bojijo, da bi SCT gradil ceste v Libiji.

Kot je sporočila **SPA**, se darilo velikega prijatelja ministra vseh ministrov valja v zadnjih krčih, kot njen darovalec, prijatelj Gadafi, medtem ko darilo našega big B. še brezskrbno skaklja. **SPA** pa ne sporoča, kako dolgo še.

Fotograf Stojan Zivulović - objavljeno z dovoljenjem Arhiva Urada Vlade za informiranje

Prebivalci kraških vasi se bojijo italijanizacije. Svojo posest prodajajo Italijanom, zato je izraz na mestu. Če bi jo prodajali tajkunom, bi se morali bati tajkunizacije. Je pa res, da so dvojno ogroženi. Tajkunizirani so že kot Slovenci, zdaj jim grozi pa še italijanizacija.

DOPISNIKI PAVLIHE SE TRUDIJO ZA VAS

NAPREJ PAVLIHA

No, tole pa je novica,
kot pomladna ptica.
Poje in se veseli,
da naša srca razveseli.

Pavliha spet so prebudili,
za tiste vse, ki se še nismo skrili.
Lahko si bomo dali duška
in zaradi tega ne bo zapela nobena puška.
Le vkup, le vkup vsi zabavljachi,
ne sekirajte se, če ste postali berači.
Naj se sliši, naj se zve,
da bomo vladi nabili roge.
Naj se nehajo iz nas norčevat
in nam v obraz lagat.
Vse so zavozili,
zdaj naj bi jih pa mi rešili.
Nič ne bo, nič ne bo,
vlada ta mora vzet` slovo.
Srečen in vesel
Pavliha bo spet pel.

Ewa

MEDICINSKI NASVET ZA NEKATERE POLITIKE

NIKOLI, NIKOLI,
ZARES NIKOLI SE NE ZADRŽUJ,
KO JE TREBA PRDNITI.
V NASPROTNEM PRIMERU
ZADRŽANI PRDEC POTUJE NAVZGOR
PO TVOJEM TELESU VSE DO MOŽGANOV,
IN TAKO DOBIŠ USRANE IDEJE.

ŽB

JOŽA GULIKOŽA

Joška Gulikožka boste brez težav spoznali. Je zaprašen samec tik pred penzijo in dela v Uradu za mešanje zraka. Plače so sila nizke, samo za preživetje je. Razpoznavni znak Joška Gulikožka je, da vedno po prehranjevanju polize krožnik. Je zelo skop in si skoraj nikoli ničesar ne kupi. Zato nosi ponošene in izprane cunje, zato je po dve malici v službi, zato si ničesar ne privoščiči. Vsak dan temeljito pregleda kje se kaj dogaja, kje so otvoritve razstav, na vseh kulturnih prireditvah ga lahko vidite, oziroma na tistih, kjer je papca zastoj. Joško Gulikožko ponavadi tudi sune kakšno skorjo kruha, ob tem, ko vidi, da drugi puščajo hrano zajoče. Pa ni revež, to pa ne. Njegova parola je:

- Vsega je preveč, vsega imamo preveč!

Seveda pa ne privoščiči užitkov razkošja niti drugim.

Njegova skopost je pregovorna, njegov egoizem meji na umetnost. Raje ima brado, kot da bi se bril. Raje je v istih gatah mesec dni, kot da bi jih opral. Zato ima seveda težave z ženskami. Zaradi gat. Sem in tja dobi kakšno propadlo pedagoginjo, ki ga rada sisa ali pa s ikarko, ki malce preveč pokadi. Samo, vsaka, ko ga vidi kako liže krožnike v usranih gatah je rahlo pretresena.

Joško Gulikožko je v bistvu sam. Prijateljev nima, v službi ga imajo za čudaka. Samo to ga ne moti preveč.

In, ko bo ležal na smrtni postelji bo izdihnil le to:

- Ah klinc, živel sem pa le!

Franjo Frančič

SREČNO POT, PAVLIHA!

Včasih, ko sem bila še mlada,
v PAVLIHA pisala sem rada,
ga listala sem in občudovala,
pesem večkrat kakšno vanj poslala.

Ničesar v njem nisem prezrla,
tudi jaz njemu dušo sem odprla,
mu povedala, da se mi smešen zdi,
pa tudi, kaj dušo včasih mi teži.

Ko moj verz je bil v njem napisan,
popoln ves in ne izbrisan,
tedaj sem vzkliknila vsa srečna, mlada:
PAVLIHA, jaz imam te rada!

Potem pa nas je vse zafrknil,
saj kar čez noč je » cajteng » mrknil,
ker pa tako je krasen bil,
ga nihče ni še nadomestil.

Zato sem danes vsa vesela,
saj spet PAVLIHA bom imela,
kjer bo slovenska raja
napsala vse, kar v domovini se dogaja.

Srečno pot, preljubi moj kolega,
morda nas rešiš vsega zlega,
da spet si z nami, moja želja tiha,
srečno pot PAVLIHA!

JASNA LEKAN
Stari trg pri Ložu

PРАВNA SVETOVALNICA

Soseda me je sinoči zadovoljila. Ali sem jo dolžan prijaviti?

Vprašanje je kompleksno, zato terja več odgovorov:

- Če vas je zadovoljila vaginalno in ni izstavila računa, potem je odgovor da.

- Če vas je zadovoljila oralno, potem ste ji dolžni izstaviti račun za malico in prijaviti samega sebe.

- Če vas je zadovoljila ročno, potem bosta zaradi razsipništva in neodgovornega odnosa do bodočih davkoplačevalcev kaznovana oba.

Če pa vas je zadovoljila analno pa nikome ništa, ker smo tako in tako vsi v riti.

Vaš pravni svetovalec Fedor

NOVI E-PAVLIHA

UREDNIKOVA BESEDA

Najprej lepa hvala za poslane prispevke, pohvale in vzpodbude. Resnično jih je veliko in dobesedno ste me zasuli z vašo pošto, kar pomeni, da je seme padlo na plodna tla in da ste pripravljeni skupaj soustvarjati in obuditi ta tako dolgo pogrešani satirični časopis. Z veseljem sicer prebiram vaše prispevke, a zmanjkuje mi časa za vse. Zato vas naprošam, da mi v bodoče pošiljate izključno AVTORSKE prispevke, saj prispevkov neznanih avtorjev ali pa znanih brez njihove privolitve ne smem objavljati. Pazljivi bodite tudi pri imenovanju oseb iz javnega življenja. Preko satire in pravih besed se da marsikaj povedati tudi drugače, bolj prefinjeno in bolj duhovito. Ne dvomim v vašo kreativnost in se že veselim vaših novih prispevkov.

V naslednjih številkah in upam da tudi stalno bo z nami naš **Franjo Frančič**, slovenski pesnik, pisatelj in dramatik s svojo stranjo in zgodbo v nadaljevanjih, upam pa tudi, da se nam pridruži še kak kulturnik.

V bodoče bo z nami tudi Zavod za medgeneracijsko povezovanje Zlata leta, ki povezuje starejšo generacijo, nas torej, ki se Pavlihe spominjamo z nostalgijo. Obiščite njihovo spletno stran www.zlataleta.com, gotovo najdete kaj koristnega, Pavliha pa se nadeja privabiti še kakega novega soustvarjalca.

Vsem hvala za sodelovanje tudi v bodoče.

Vaš urednik:
Primož

zlataleta.com
Spletna stran za vse v zlatih letih

Pravijo, da si star toliko, kolikor se počutiš. S tem rekom se popolnoma strinjamo. Smo skupina ljudi, entuziastov različnih starosti, ki verjame v to, da smo po srcu vsi mladi, da se življenje po 50. letu šele začne in da moramo stari in mladi, namesto da živimo drug mimo drugega, živeti drug z drugim. Smo Zavod Zlata Leta, smo mesto, kjer mladost sreča starost.

ČEMU SMO SE SMEJALI
LETA 1971

NOVI
E-PAVLIHA

Capodistria - Laibach

V poznem marcu pomladi ni bilo od nikoder. Na peronu številka ena je stala prastara lokomotiva s tremi vagoni, vsa popisana s prepisanimi grafiti iz rumenega časopisja, ki je kraljevalo dvajseto leto od osamosvojitve. Da, a osamosvojitve od koga? bi se vprašal poulični filozof. Preprostega in enoznačnega odgovora na to temeljno vprašanje ni bilo, kot ga ni bilo, čemu in zakaj je stanje duha naroda na nizki, na najnižji duhovni stopnji.

Da, srčika narodove zavesti je bila načeta, iz prestolnice so vrhunski vremenoslovci Pečenka, Trotelj in tista posušena češplja, napovedovali snežne meteže, zato se nas je na peronu številka ena zbrala le peščica potnikov. Praktično se je govorilo o apokalipsi in to prosim vas lepo, dvajseto leto od osamosvojitve!

Prosim vas lepo, čemu ta depresija, ta defetizem, ta črnogledi pesimizem? Ker kakorkoli si že vzel in sprejel, vlak, ki je vozil do prestolnice je imel običajno zamudo in odpravnik na postaji je še vedno ždel na šanku oltarju in gledal prenos drugega teka veleslaloma iz Kanade. Malček napihnjjen, rdečih lic in oči je strmel v televizijski zaslon, kot da se bo tam odločila usoda naroda. Sam nikoli nisem točno vedel ali bom prispel do prestolnice, v eni od borš sem tovoril štiristo izvodov knjige Trkaj, trkaj na nebeška vrata, v drugi pa kar nekaj vina, žganice in suhih domačih klobas kupljenih v Eurozinu. Skromno sem upal, kot že velikokrat, da v prestolnici prodam kakšen izvod in pokrijem del stroškov tiska. A upanje v tem poslu umre prvo. Zato ni bilo druge, kot da sem spil pločevinko piva, zvestoba do groba in se temačnih misli zazrl v nebo.

Kdo smo, kje smo, kam gremo? je zašepetala zdelana gospa blizu šestdesetih, tako od oka, enako zdrave barve in redkih zob. Fascinantno na njej je bilo, da si je nadela bele rokavičke, poleg torbice pa je v naročju stiskala zložljivo poni kolo in torbico.

- Kurc, kam gremo, se je zaslišal gromki glas ajzenponarja, ki je mahal z rdečo lopatico po zraku, kam, kam, vsi me sprašujejo kam. Za šank oltar!

- A ne gremo v Laibach? je komaj slišno izdaval mladenič z brado, ki je v zadnje pol ure zvijal tretji špinel opojnih zelišč

- Kurc pa Laibach, srebro smo dobili, je bil osoren ajzenponar in se majavih nog odpravil do strojevodje, ki je po pretekani noči dremal za aparaturami prastare lokomotive.

- Bine, jebem ti li mater tvojo, si se nalival vso noč, orko dio, si pil z Moldavkami, Ukrajinkami, Latvijkami, mamico ti tvojo, kdo bo pa vozil? Je tulil ajzenponar.

- Kdo, kdo, kdo? Ja vlak bo vozil, mojo mamico pa le pusti pri miru, ni bila to mati Ivana Cankarja, jaz, jaz sem ji kuhal kavice, kapučine, ne ona meni!

- Saj, ti pizdun mamin sinček, samo a veš, a ti sploh veš, da sem to jutro spil le dvakrat dva belega, in tri takratke, če ne štejem tistega fičota od Šačirbegoviča, ki so ga včeraj vrgli iz službe?! A ti sploh veš, da bo urnebes, orkan, ciklon, tajfun?!

To pa so bile tudi njegove zadnje besede, preden je mehkih nog omahnil za kontejner in v hipu zaspal.

- Vozi me vlak v daljave, zemlja pleše, tirnice plešejo, tja med zvezde! je zatulil opiti strojevodja in komaj, da smo imeli nekaj sekund, da smo se vkrcali, kajti kompozicija se je pričela počasi nenapovedano premikati.

Ducat bolj ali manj zablodelih potnikov nas je poskakalo v vagone, ki so zaudarjali po švicu, spermijih in dobrih, starih socialističnih časih.

Iz zvočnikov so se razlegale goveje melodije, ki so opevale mamice stoletnice, sinčke, ki so se obesili na kozolcih in seveda žlahtno kapljico v neskončnih količinah. Pri propadajočih državnih železnicah pač nikoli nisi vedel, če boš uspel prispeti do cilja. A kot vemo vsi, ki smo nagnjeni k periodičnemu ali kroničnemu nagibanju kozarcev psihos-tabilizatorja:

Ni pomemben cilj, pomembna je pot!

Šele takrat sem opazil, da se nas je večina posedla v prvi vagon takoj za hropečo lokomotivo. Čisto spredaj je sedel mož srednjih rok, vidno preplašen je tresočih rokah prebiral zaspiske, ki jih je imel zložene na kupčku poleg brezplačnikov in tiskanih rumenjakov.

- Smo narod pezdetov in falirancev, homoseksualci pa so družbena motnja, ženska pa mora doživeti vsaj sedem verižnih orgazmov, vmes jo mora moški hladiti z curki vode... je polglasno moledoval.

Prav vsem, ki kaj vedo o tem malem, trpečem in izumirajočem plemenu, je takoj jasno, da gre za citate iz zbranih del dr. Puglja.

Mož tresočih rok je kmalu opazil naše mrke poglede izpod čela. Gospa v belih rokavičkah, ki je med tankimi nogicami stiskala zložljivo poni kolo je iz torbice vzela priročno pinč kromirano stekleničko in spila dva krepčilna požirka visoko voltažne tekočine, ki v hipu razbistri misli in okrepi duha.

- Hm, mladi mož, ste vi morda pripadnik tako imenovane konzervativne desnice?!

Mož tresočih rok jo je preplašeno pogledal:

Ne, cenjena gospa, jaz sem nezdravljeni, se pravi, pravkar ozdravljeni alkoholik!

Vsi smo se sovražno zazrli proti njem.

- Fuj in fej, ni ozdravljenih alkoholikov v deželi tej, so samo izdajalci svetle narodove tradicije in komunistično krščanskih vrednot! Je pihala gospa v belih rokavičkah in naredila še dva dolga požirka.

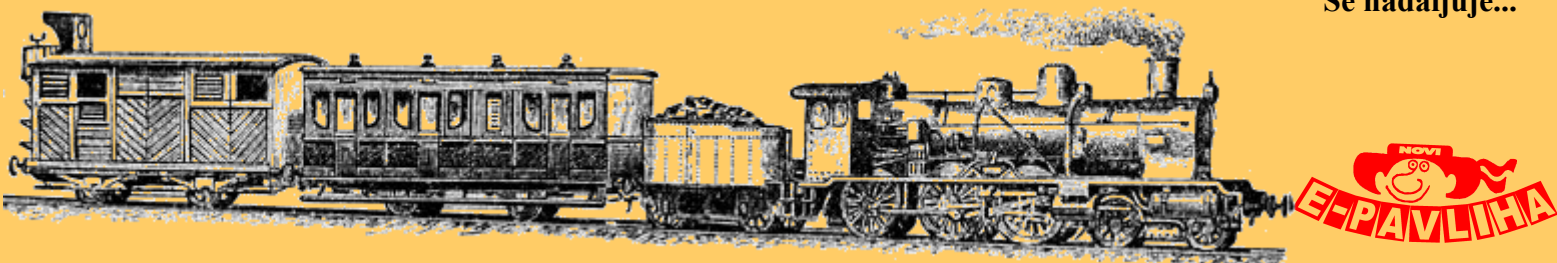
Da, narodova substanca je bila globoko načeta, v sami srčiki naroda je vrelo, iz zvočnikov pa je odmevala neka čudna, neznana melodija:

- Kaledonija, od kod lepote tvoje, če misliš stegnit se, oja, ne pojdi drugam, ne pojdi drugam, ker tam boš sam, Kaledonija, od kod lepote tvoje, ne išči šankov drugje, dovolj jih je doma...

Da, čas je bila za drugo pivo in s koticom oči sem ujel napis: Rižana.

In spodaj grafit: Ko je ubio malo dete?!

Se nadaljuje...

MOJ DELOVNI DAN

1

— Zjutraj prvi vstanem ...

2

... skuham ženi zajtrk ...

3

... peljem otroka v jasli ...

4

... garam celo dopoldne
v službi ...

5

... po službi vlečem polne mreže
s trga domov ...

6

... skuham in serviram kosilo ...

7

... operem perilo ...

8

... ga zlikam ...

9

... in ko se zbudim, hvalim boga,
da se mi je vse to samo sa-
njalo.

LE ZAKAJ SE NE BI TUDI DANES

NOVI
E-PAVLIHA

MODERNIZIRANA PEPELNICA

— Ali ni najprej pepel in potem žegnana voda?

— Francelj, jaz moram domov, ti pa, kakor veš.
— Če si taka šleva, pa pojči v rit.

NOVI
E-PAVLIHA

LE ZAKAJ SE NE BI TUDI DANES